

РЕШЕНИЕ

№ 3235

гр. София, 18.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2005** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 - чл. 228 АПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

С решение без номер от 25.01.2021г., постановено по НАХД № 12424/ 2020 г. на СРС, НО, 96-ти състав е потвърден Електронен фиш серия К № 3444364/2019г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на Е. Т. Т. е наложено административно наказание "глоба" на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Срещу решението е подадена касационна жалба от Е. Т. Т. чрез адв. М. от САК, с оплаквания, че същото е постановено при неправилна преценка на доказателствата, в това число относно изискванията за съдържанието на ЕФ, липсвала „прецизна и ясна фактическа и юридическа формулировка на твърдяното за извършеното нарушение“, обстоятелствата, описани в съдържанието, не съответствали на действителността, съдебният състав изобщо не се е занимал с въпроса за приложимостта и съразмерността на санкцията, неправилно и необосновано присъдил разноски на насрещната страна.

Касаторът не е представляван в откритото съдебно заседание по делото.

Ответникът, Столичната дирекция на вътрешните работи, не е изразил становище по касационната жалба и също не е представляван в откритото съдебно заседание по делото.

Прокурорът - Ю. при Софийска градска прокуратура, даде заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Пред касационната инстанция не са събрани доказателства.

Административен съд София - град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

При извършената касационна проверка по чл. 218 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, касационната инстанция приема за установено следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл. 220 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН фактически установявания на първоинстанционния съд, на

На 03.06.2019 г., в 13.53 часа, неустановено по делото лице управлявало л.а. марка „Фолксваген“ с рег. СВ 2541 ВТ в [населено място], по [улица]срещу магазин „Х.“ с посока на движение от [улица] към [улица], като се движил със скорост от 81 км/ч при максимално разрешена скорост в този пътен участък от 50 км/ч съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Съдът е изследвал доказателства за предоставянето на автомобила по договор за наем от дата 02.01.2019г. между собственика му Р. В. Г. и наемателя [фирма]. Също въз основа на доказателствата за установяване на нарушението, с мобилна система и данните за годността ѝ, както и данните по делото за схемата за организация на движението на конкертия участък от пътя, като е приел спазване на изискванията на чл.10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, данните от мобилната система - снимков материал, е прието, че е осъществен състава на чл.21, ал.1 ЗДвП при управление на автомобила на посочените в ЕФ място, дата и час - превишение на разрешената скорост от 50 км с 31 км., в това число на основание, че нарушението е заснето с годно техническо средство и при спазване на действащите правила. Също съдът е приел, че правилно е ангажирана отговорността на касатора,, като е обсъдил, че първоначално издаденият електронен фиш на собственика на автомобила е бил анулиран тъй като собственикът е представил договора за наем. Също е приел, че законосъобразно процесният ЕФ е издаден на собственика на търговското дружество - наемател на автомобила, който е бил такъв по справка то Търговския регистър към датата на нарушението. Съдът е обсъдил и спазването на изискванията за съставянето на ЕФ - по образец, както и приложената санкционна норма - по чл. 182, ал1, т.4 ЗДвП, както и довод, че по същата разпоредба законодателят е определил санкцията в константен размер , предвид на което е безпредметно обсъждането на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства. Изложени са и доводи в съдебното решение, според които не е налице маловажен случай. Също въззивният съд е обсъдил възраженията на лицето във връзка с приложените по делото справка от Столична община и две схеми за организации на движението, като е обосновал, че кредитира конкретната схема на л. 94-95 от делото.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че с ЕФ законосъобразно на основание чл. 189, ал.5 и чл.188, а.2 ЗДвП е издаден срещу единият от собствениците

на дружеството наемател на автомобила. Също е обсъдено и възражението за неяснота на описанието на нарушението в ЕФ, като е прието, че същият е със съдържание съответстващо на Заповед №8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи, като е обсъдил съдържанието и формирал извод за еднозначна установимост на наказаното с него лице.

По наведените касационни основания съдът намира следното:

Възраженията в касационната жалба, направени и пред въззивната инстанция, обсъдени в оспореното по делото решение са необосновани и неоснователни. Въззивният съд е изложил подробни и обосновани фактически и правни съображения относно субекта на административно-наказателната отговорност, приложената санкционна норма, както и по всички събрани доказателства и възраженията по тях, които, обсъдени в обобщение по-горе, се споделят от касационната инстанция.

Неоснователно е и възражението на касатора, че не било установено по категоричен начин, че той е извършил нарушението. В случая отговорността на касатора е допустимо да бъде ангажирана за описаното в ЕФ административно нарушение, предвид данните, заявени от собственика на автомобила. След обективирането на нарушението, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушение от автоматизирано техническо средство, е предоставено по договор за наем на дружеството, чийто законен представител е касаторът .

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на моторното превозно средство. Следователно касаторът като физическо лице, представляващ лицето, на което е предоставено управлението, по данни от собственика, попада в обхвата на лицата по чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14- дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай именно такива данни са посочени нито по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП. В хода на административно-наказателното производство е установено по допустим процесуален ред, че друго лице, различно от собственика, е имало фактическата възможност да управлява автомобила по време на извършване на нарушението. Споделим е и изводът, че в ЕФ са посочени с достатъчна прецизност както фактическите така и относимите правни основания за ангажиране на отговорността на касатора за допуснатото нарушение на чл.21, а.1 ЗДвП при управлението на процесния автомобил. Обосновани са и изводите на съда за законоустановен размер на санкцията по чл. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, както и , че нарушението не е маловажно.

Въз основа на изложеното, в заключение изцяло се споделят изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана с издаването на електронен фиш серия на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Следва да се посочи, че не съответстват на съдържанието на съдебното решение доводите в касационната жалба, според които незаконосъобразно са присъдени разноски с оспореното решение, тъй като нито с диспозитива, нито в мотивите, въззивният съд е обективизирал произнасяне по този въпрос.

След извършената касационна проверка на оспореното решение, касационната инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл. 218, ал. 2 АПК служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. Не се установиха касационни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 - 2 НПК за отмяна на съдебното решение, което съгласно чл. 221, ал. 2, пр.1 АПК, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София - град, XI -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 25.01.2021г., постановено по НАХД № 12424/ 2020 г. на СРС, НО, 96-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.